

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 17. december 2025 blev i sag nr. 104100:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Codan Forsikring A/S, en del af Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 6/8 2025 har klagerens repræsentant bl.a. anført:

"Min mand fik en alvorlig øjenskade som barn og har ikke fået erstatning fordi méngraden blev vurderet til at være lav. I løbet af vores forhold er jeg blevet opmærksom på at dette er tilfældet og har undret mig i lyset af hans store gener. Jeg har undersøgt sagen og min mand mener at han altid har haft generne men har ikke evnet at være fuldt opmærksom på dem eller få dem synlig gjort i lægefaglige undersøgelser. Jeg har fundet ud af at det kan være et udbredt forhold som forsikringer af børn burde håndtere. Jeg er dog blevet afvist med begrundelsen at den 1-årige klagefrist er overskredet. Jeg mener at få indikationen af at det er ting som klagefrister i en tidsramme som burde være anderledes af hensyn til kompleksiteten af méngradsvurderinger ved børn.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

At man indrømmer fejl i at have korte frister for klager over méngradsvurderinger i sager om tilskadekomne børn. Dette af hensyn til stor risiko for fejlvurderinger. Og men indrømmelse af denne fejl da genoptage sagen og foretage en ny méngradsvurdering der skal danne grund for revurdering af erstatningsstørrelse."

Selskabet har den 3/10 2025 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Der klages over, at Codan Forsikring har fastholdt, at der er indtrådt forældelse i forhold til at anfægte selskabets afgørelse vedrørende klagerens mén efter øjenskade tilbage i 1996, da han var barn.

Efter gennemgang af klagen fastholder selskabet, at selskabets vurdering er i overensstemmelse med forældelseslovens regler, og at selskabet ikke ændrer sin afgørelse tilbage fra 1997, men

udelukkende vurderer en eventuel forværring af klagerens tilstand efter den operation, som han har fået foretaget for nylig.

Sagens forløb

Sagen vedrører anmeldt øjenskade fra den 24. marts 1996, hvor klageren som [barn] blev ramt i øjet af en ... stav. Dagældende betingelser er fremlagt som bilag A.

Selskabet anerkendte erstatningspligten og behandlede sagen. Selskabets lægekonsulent vurderede klagerens mén til under 5 % i august 1997. På grund af konvertering af selskabets sagsbehandlingssystem er selskabet ikke længere i besiddelse af alle sagens akter, herunder afgørelsen, som blev sendt til klageren den 7. oktober 1997. De akter, selskabet er i besiddelse af, er fremlagt som bilag B.

I juli 2024 rettede klagerens kone telefonisk henvendelse til selskabet, idet hun ville klage over selskabets afgørelse fra 1997, som efter hendes opfattelse var forkert.

Selskabet oplyste, at kravet var forældet, men at der kunne være tale om en genoptagelsessituation pga. forværring. Dette blev tillige oplyst i brev af 8. juli 2024, fremlagt som bilag C.

Klageren præciserede herefter, at det var den oprindelige méngrad, der skulle vurderes. Henvendelsen er fremlagt som bilag D.

Selskabet fastholdt, at hovedkravet var forældet, jf. brev fra den 11. oktober 2024, fremlagt som bilag E.

Herefter fulgte flere telefoniske og skriftlige henvendelser fra klageren, hvor hun fastholdt, at der ikke var indtrådt forældelse. Selskabet fastholdt sin stillingtagen til sagen og indhentede akter med henblik på at vurdere en eventuel forværring.

Selskabet modtog samtidig en beskrivelse af klagerens gener. Denne er fremlagt som bilag F, mens journaler fra henholdsvis egen læge og ... Hospital er fremlagt som bilag G og bilag H.

Efter gennemgang af sagens oplysninger samt forelæggelse heraf for selskabets rådgivende lægekonsulent oplyste selskabet, at genoptagelsessagen ville blive sat i bero frem til, at tilstanden igen var stationær efter operation. Selskabets brev er fremlagt som bilag I.

Herefter foregik en længere korrespondance med fastholdelse fra henholdsvis klager og selskab. Relevant korrespondance herfra er fremlagt som bilag J-N.

Selskabet fastholder sin vurdering

Selskabet skal over for Ankenævnet for Forsikring fastholde, at der indtrådt forældelse af klagerens krav på méngodtgørelse efter ulykken den 24. marts 1996, som af selskabet blev vurderet til under 5 % ved afgørelse fra af 7. oktober 1997.

Selskabets afgørelse er sket i overensstemmelse med forældelseslovens regler, jf. de gentagne redegørelser i sagen, og selskabet kan ikke tilbyde klageren at behandle sagen anderledes, end det er reguleret i forældelsesloven og praksis på området.

Ankenævnet for Forsikring

3.

104100

Selskabet fastholder at genoptage behandlingen af en eventuel forværring af klagerens gener, når hans tilstand efter operationen er stationær."

Klagerens repræsentant har i brev af 3/10 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg kan se at Codan fastholder at mene at der er indtrådt forældelse af klagerens krav på mén-godtgørelse efter ulykken d. 24. marts 1996. Dette med henvisning til at det skulle være i overensstemmelse med forældelsesloven. Dog uden at forholde sig til sagens kerne i min ankesag.

Jeg redegør for at have fundet hjemmel for at forlænge en forældelsesfrist i skadesager for børn grundet forhold der kan obstruere pålideligheden af méngradsvurderinger.

Codan fastholder deres indledende afvisning uden at forholde sig til ovennævnte pointe."

Selskabet har i brev af 7/10 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Klageren henviser til en funden hjemmel til at forlænge forældelsesfristen for børn.

Selskabet skal venligst bede klageren henvise til hvilken lov, retspraksis, litteratur eller andet, hvor denne hjemmel til forlængelse af fristen, fremgår?"

Klageren har i brev af 8/10 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg svarer hermed på Codans kommentar hvor selskabets advokat beder mig som lægmand finde love og paragraffer for hjemmel til at forlænge forældelsesfrist for børn.

Det kan jeg som lægmand ikke. Men jeg har som lægmand kunnet finde finde beskrevet at det findes ved Googlesøgninger. Og Google-svarene har jeg forholdt selskabet i en tidligere klage og bedt selskabet revurdere den fastsatte forældelsesfrist. Selskabet afviste og bad dengang ikke om tilsendelse af specifikke love og paragraffer. Derfor har jeg nu frembragt sagen for klagenævnet."

Sekretariatet bad den 22/10 2025 selskabet om at oplyse status vedrørende behandlingen af klagerens eventuelle forværring af sine gener. Klageren har i brev af 23/10 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg kan se at I forholder jer til en sag der handler om forværring. Det kan forekomme som værende relevant for denne sag for jer. Dog vil jeg specificere at min klage ikke omhandler en sag vedrørende forværring. Min klagesag ved jer omhandler udelukkende Codans afvisning af at genoptage og revurdere deres oprindelige méngradsvurdering og dermed kompensationsvurdering, da min mand var barn. Dette på baggrund af at skader på børn kan være umulige at vurdere méngrad for i børnestadiet. Jeg har læst at der findes hjemmel i loven til at udskyde forældelsesfrist på den baggrund."

Ankenævnet for Forsikring

4.

104100

Selskabet har i brev af 5/11 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Selskabet fremlægger som bilag O og P selskabets henvendelse til klageren samt dennes svar herpå.

Jeg skal venligst opfordre klageren til at imødekommet selskabet i forhold til belysningen af, om der er en forværring af klagerens helbredstilstand, som han er berettiget til erstatning for.

Denne del af sagen kan efter selskabets opfattelse godt behandles sideløbende med, at ankenævnet tager stilling til, om der er indtrådt forældelse i forhold til selskabet oprindelige afgørelse."

Klageren har i brev af 6/11 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg er usikker på hvordan jeg skal forstå Codans besked.

I dialogen virker det som om Codan er forvirrede over om denne sag, som jeg har bragt for klagenævnet handler om forværring eller det faktiske - klage over den oprindelige vurdering af sagen, og Codans uvilje til at forholde sig til at jeg har læst at loven giver hjemmel til at give en lang forældelsesfrist på børneskader.

Intet andet. Jeg bliver i dialogen ikke yderligere bedt om at oplyse om der er sket forværring. At Codan i seneste besked til ankenævnet beder mig oplyse om dette forhold i en sag hvor det er uvedkommende undrer mig."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Uddrag af bilagene gengives nedenfor. Det fremgår af selskabets brev den 8/7 2024:

"Ulykkesforsikring - Genoptagelse grundet eventuel forværring

Vi vender nu tilbage vedrørende skaden, som du fik i forbindelse med en ulykke den 24-marts-1996.

Den ultimative forældelsesfrist på 30 år er ikke overskredet og vi vil derfor gerne tage stilling til en eventuel forværring.

Vi tager forbehold for, at et eventuelt yderligere krav efter denne skade kan være forældet på trods af at den ultimative forældelsesfrist ikke er aktuel.

Vi skrev i den 07-oktober-1997, at dine daværende gener var svarende til et men på under 5%.

Før vi kan vurdere hvor vidt vi kan genoptage din sag, har vi brug for følgende oplysninger fra dig:

- 1) Forklar med dine egne ord, hvilke gener der er forværret?
- 2) Hvornår mærkede du første gang forværringen?

Det er vigtigt at du også vedlægger lægelig dokumentation, som beskriver forværringen af dine gener."

Det fremgår af klagerens brev til selskabet i september 2024:

Ankenævnet for Forsikring

5.

104100

"Jeg ønsker at anfægte mengradsvurderingen, der blev foretaget lige efter at skaden var sket mens [klageren] stadig var barn og appellerer til at få den revurderet. Det er gået op for [klageren] at de fysiske mén som skaden har forårsaget ikke er blevet opdaget i sin tid. Det skyldes givet vist dels at han som barn ikke har kunnet udtrykke dem. Dette hverken på ulykkestidspunktet eller i løbet af hans efterfølgende barndomsår. Selv den dag i dag, har han som voksen, svært ved at forklare udfordringerne grundet kompleksiteten af skaden. Han har måttet sætte sig grundigt ind i øjets funktion og sine egne journaler for at kunne forklare lægefagligt personale om hans tilstand og udfordringer. Dels har han et psykisk traume der kunne have forårsaget en undgåelse af emnet i barndomsårene. På denne baggrund mener jeg at det er en fejl at mengraden blev endeligt vurderet og fastsat i [klageren]s unge alder og jeg vil appellere til at der foretages en ny vurdering. [Klagerens] praktiserende læge i hans barndom hed ... (hun er gået på pension ..., og en anden læge - har taget over).

...

Jeg tilføjer lige et hurtigt overblik over [klagerens] tilstand til at danne grundlag for en vurdering af min appel til at genåbne sagen med en revurdering af mengrad. Øjets pupil har mistet evnen til at trække sig sammen og pupillen sidder tilmed løst, da pupillens ophæng er ødelagt Dette har skabt såvel bygningsfejl, som nedsat funktion i forhold til dybdesyn og lysfølsomhed. Desuden bevirker det at [klageren] oplever genskær.

Dette har gennemgribende indflydelse på hverdagen og et utal af situationer og medfører ofte hovedpine og træthed i øjnene. [klageren] har gennem mange år brugt briller, hvilket vi kæder sammen med skaden. Méngraden er så voldsom at han tilmed har ladet sig operere i øjet i voksenlivet, hvilket desværre ikke har hjulpet På grund af det psykiske traume har han ikke selv kunnet tage det op for sikringsmæssigt. "

Det fremgår af selskabets brev den 11/10 2024:

"Som jeg læser det ud fra jeres besked, er det ikke forværring i ønsker vi kigger på, men vores afgørelse fra 07-oktober-1997. I skriver i ikke er enige i afgørelsen og skriver følgende;

'Jeg ønsker at anfægte mengradsvurderingen, der blev foretaget lige efter at skaden var sket mens [klageren] stadig var barn og appellerer til at få den revurderet'.

Desværre kan vi ikke gå videre med uenighed om afgørelsen, da man har et 1 år fra afgørelsen er lavet, til at gøre indsigelse omkring denne.

Vi henviser til forældelsesloven FAL §29 stykke 5.

Er en skade inden forældelsesfristens udløb anmeldt til selskabet, indtræder forældelse af krav, som skaden giver anledning til, tidligst 1 år efter selskabets meddelelse om, at det helt eller delvis afviser kravet. Hvis selskabet anerkender, at der foreligger en dækningsberettiget skade, men anmoder om yderligere oplysninger med henblik på opgørelse af kravets størrelse, indtræder forældelse 3 år efter selskabets meddelelse herom."

Det fremgår af selskabets brev af 8/5 2025:

"Ulykkesforsikring - Udsættelse

Vi gør opmærksom på at din sag har fået dette nye skadenummer, da vi har fået nyt IT-system. Sagen fortsætter på dette nummer.

Vi vender nu tilbage vedrørende din skade fra den 01-januar-2000.

Det er oplyst, at du er blevet opereret den 28-april-2025.

Omfanget af varige følger kan først vurderes, når tilstanden er stationær og når alle undersøgelser og behandlinger er færdige. Dog tidligst 6 måneder efter en operation.

Vi beder dig derfor kontakte os igen, når du er færdigbehandlet/færdigundersøgt. Derefter vil vi hente oplysninger fra behandlingsstedet og du bedes også på det tidspunkt oplyse, hvor du er blevet behandlet/undersøgt.

Vi beder om du vender retur tidligst den 28-oktober-2025 og senest den 28-april-2026.

Har vi ikke hørt fra dig på dette tidspunkt, går vi ud fra at ulykken alligevel ikke har medført varige men. Vi afslutter da sagen og et eventuelt krav kan være forældet."

Det fremgår af selskabets brev den 4/6 2025:

"Som vi forstår jeres mail, beder i os forholde os til kompensation for de år [klageren] har levet med gener uden erstatning fra selskabet.

Gener som I mener fra starten er blevet fejlvurderet.

Afgørelsen har herefter stået ubestridt. Hvis [klageren] ([klagerens] forældre på daværende tidspunkt) mente, at afgørelsen var forkert, at der var forhold, der ikke var blevet tillagt den korrekte vægt mv. - skal parten gøre indsigelse i afgørelsen, hvilket også følger af afgørelsesbrevet, hvor det følger, at der kan klages over afgørelsen. Argumentet om, at [klagerens] subjektive forhold har forhindret ham i at gøre et krav gældende kan ikke tages til følge i nærværende konkrete tilfælde.

Idet der ikke er gjort indsigelse i afgørelsen inden for forældelsesfristerne er alle krav i anledning af hovedkravet forældet, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Alle krav i anledning af forværring i perioden indtil juli 2021 er ligeledes forældet, jf. forældelseslovens 3, stk. 1.

Det eneste udestående, der kan give anledning til erstatning er den seneste operation [klageren] står over for."

Det fremgår af selskabets brev den 7/7 2025:

"Angående sagens tidligere menvurdering, henviser vi til vores brev fra den 04-juni-2025.

Kravet for dette samt eventuelle forværringer i perioden indtil juli 2021 er forældet. Dette i henhold til forældelseslovens 3, stk.

1.

Angående genoptagelse

Som ligeledes er oplyst i vores brev fra 04-juni-2025:

Ankenævnet for Forsikring

7.

104100

'Det eneste udestående, der kan give anledning til erstatning er den seneste operation [klageren] står over for.'

I vores tidligere brev fra den 08-maj-2025, har vi bedt jer om kontakte os tidligst 6 måneder efter operationen.

I vores brev skriver vi ligeledes at I tidligst skal kontakte os den 28-oktober-2025 og senest den 28-april-2026.

Vi beder derfor om at I kontakter os i henhold til disse tidsfrister ift. videre behandling af sagen."

Det fremgår af klagerens mail til selskabet den 7/7 2025:

"Jeg vil klage over at I holder fast i afvisning af min anmodning om genbehandling af min mands ([klageren]) øjenskade da han var barn_ Dette med begrundelse af forældelse_ Det jeg redegør for ii min klage går netop på at man bør tilsidesætte denne betingelse på grund af forhold der har gjort det umuligt for den skadede (min mand) samt oprindelige skadesanmeldelse (min mands forældre) og læger at give en reneisende vurdering af skadens omfang_ Disse forhold, som vi grundigt har beskrevet for Codan, er der på intet tidspunkt blevet taget stilling til i jeres nylige afvisninger af genoptagelse. Jeg mener derfor ikke at Codan har forholdt sig til min faktiske klage; at man bør tilsidesætte forældelsesfristen, som afvisnings begrundelse.

Jeg forventer at Codan tager stilling til om ikke der er grundlag for en tilsidesættelse af forældelsesfristen for genoptagelse af [klagerens] indledende skadesanmeldelse, med udgangspunkt i vores udfør lige beskrivelse af tilsigende forhold"

Det fremgår af selskabets brev den 9/7 2025:

"Jeg har nu haft lejlighed til at gennemgå sagen, og skal beklage, at du har haft grund til at klage over os.

Gennemgangen giver desværre ikke anledning til at ændre afgørelsen.

Du anfører i din klage, vedrørende din mands ulykkessag, at forældelsesfristen bør tilsidesættes, og at sagen bør genoptages.

Du henviser til, at der efter din opfattelse har foreligget omstændigheder, som har gjort det vanskeligt for skadelidte, hans forældre og læger at fremlægge en retvisende vurdering af helbredstilstanden på tidspunktet for den oprindelige afgørelse.

Du anmoder derfor om, at vi genovervejer afgørelsen af den 7. oktober 1997.

Vi har foretaget en fornyet vurdering af sagen, herunder forholdene omkring forældelse.

Vi kan dog konstatere, at der ikke foreligger tilstrækkelige grunde til at tilsidesætte de almindelige forældelsesregler.

Afgørelsen blev truffet den 7. oktober 1997, og skadelidte havde mulighed for at gøre indsigelse mod denne inden den 24. marts 1999.

Da vi først modtager jeres henvendelse den 8. juli 2024, er dette klart efter udløbet af den ordinære forældelsesfrist, idet det er 25 år for sent.

I henhold til forældelseslovens § 3, stk. 1 gælder en almindelig forældelsesfrist på 3 år fra det tidspunkt, hvor skadelidte fik eller burde have fået kendskab til kravet.

Der er desuden en absolut forældelsesfrist på 30 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 3, som indebærer, at krav i anledning af personskade bortfalder senest 30 år efter skadens indtræden - uanset øvrige forhold. Denne absolutte frist udløber i denne sag den 24. marts 2026.

Vi vurderer derfor, at eventuelle krav i anledning af den oprindelige afgørelse er forældede, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1 og 3. Det gælder både krav vedrørende den oprindelige mengradsvurdering samt eventuelle krav i anledning af forværring indtil juli 2021.

Vi har tidligere oplyst, at vi kan tage stilling til en eventuel forværring i tilstanden, når der er gået tilstrækkelig tid efter operationen den 28. april 2025, og helbredstilstanden er stabiliseret.

Vi anbefaler derfor, at I fremsender relevant dokumentation for eventuel varig forværring i oktober 2025.

Dette giver os mulighed for at behandle en eventuel forværringsvurdering, inden den absolutte forældelsesfrist udløber den 24. marts 2026."

Nævnet udtaler:

Klageren, der er født i 80'erne, anmeldte den 24/3 1996, at han var blevet ramt i øjet af en stav. I 1997 afviste selskabet erstatning med henvisning til, at méngraden var under 5 %. Klageren kontaktede selskabet telefonisk i juli 2024 og ønskede genoptagelse. Selskabet har afvist at genoptage sagen med henvisning til forældelse. Klageren ønsker en revurdering af méngraden.

Klageren har oplyst, at klagesagen udelukkende omhandler selskabets afvisning af at revurdere selskabets oprindelige méngradsvurdering, da klageren var barn. Klageren har anført, at han har store gener som følge af øjenskaden, at han altid har haft generne, men at han ikke har evnet at være fuldt opmærksom på dem eller få generne sandsynliggjort af en læge. Klageren har anført, at "det kan være et udbredt forhold som forsikringer af børn burde håndtere". Klageren har anført, at der er hjemmel til at forlænge forældelsesfristen for børn.

Selskabet har anført, at hovedkravet er forældet. Selskabet har oplyst, at selskabet på grund af konvertering af sagsbehandlingssystemet ikke længere er i besiddelse af alle sagens akter, herunder afgørelsen, som blev sendt til klageren den 7/10 1997.

Det fremgår af selskabets brev den 8/7 2024, at "den ultimative forældelsesfrist på 30 år er ikke overskredet og vi vil derfor gerne tage stilling til en eventuel forværring. Vi tager forbehold for, at et eventuelt yderligere krav efter denne skade kan være forældet på trods af at den ultimative forældelsesfrist ikke er aktuel. Vi skrev i den 07-oktober-1997, at dine daværende gener var svarende til et men på under 5%. Før vi kan vurdere hvor vidt vi kan genoptage din sag, har vi brug for følgende oplysninger fra dig: 1) Forklar med dine egne ord, hvilke gener der er forværret? 2) Hvornår mærkede du første gang forværringen?".

Det fremgår af klagerens brev i september 2024, at klageren "ønsker at anfægte mengradsvurderingen, der blev foretaget lige efter at skaden var sket mens [klageren] stadig var barn og appellerer til at få den revurderet. Det er gået op for [klageren] at de fysiske mén som skaden har forårsaget ikke er blevet opdaget i sin tid. Det skyldes givet vist dels at han som barn ikke har kunnet udtrykke dem ... Selv den dag i dag, har han som voksen, svært ved at forklare udfordringerne grundet kompleksiteten af skaden ... Dels har han et psykisk traume der kunne have forårsaget en undgåelse af emnet i barndomsårene ... Méngraden er så voldsom at han tilmed har ladet sig operere i øjet i voksenlivet, hvilket desværre ikke har hjulpet På grund af det psykiske traume har han ikke selv kunnet tage det op forsikringsmæssigt".

Det fremgår af selskabets brev den 9/7 2025 til klageren: "Vi kan ... konstatere, at der ikke foreligger tilstrækkelige grunde til at tilsidesætte de almindelige forældelsesregler ... Da vi først modtager jeres henvendelse den 8. juli 2024, er dette klart efter udløbet af den ordinære forældelsesfrist, idet det er 25 år for sent ... Vi har tidligere oplyst, at vi kan tage stilling til en eventuel forværring i tilstanden, når der er gået tilstrækkelig tid efter operationen den 28. april

Ankenævnet for Forsikring

10.

104100

2025, og helbredstilstanden er stabiliseret. Vi anbefaler derfor, at I fremsender relevant dokumentation for eventuel varig forværring i oktober 2025".

Det følger af de nugældende regler i forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1, og forældelseslovens § 2 og § 3, at et krav på forsikringsdækning forældes 3 år efter det tidligste tidspunkt, hvor klageren kunne fremsætte et krav om forsikringsdækning over for forsikringen. Efter nævnets praksis er dette tidspunktet, hvor skaden har vist sig på en sådan måde, at klageren har haft rimelig anledning til at anmelde kravet til selskabet, uanset om en eventuel méngrad først ville kunne opgøres senere.

Nævnet bemærker, at forældelsesreglerne indtil 1/1 2008 var anderledes, idet der dengang gjaldt en 2-årig og en 5-årig forældelsesregel, jf. den dagældende § 29, stk. 1, i forsikringsaftaleloven. Et krav fra før 2008 er ifølge overgangsreglerne forældet, enten hvis det er forældet efter de nugældende regler, eller hvis det var forældet pr. 1/1 2008 efter de tidligere regler.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klagerens oprindelige krav er forældet. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at genoptage behandlingen af hovedkravet.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at den 3-årige forældelsesfrist som udgangspunkt regnes fra klagerens tilskadekomst, og i hvert fald vil kunne regnes fra det tidspunkt (den 24/3 1996), hvor klageren anmeldte ulykken til selskabet. Klagerens eventuelle krav var derfor forældet efter de nugældende forældelsesregler, da klageren i juli 2024 på ny kontaktede selskabet.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Ankenævnet *for* Forsikring

11.

104100

Ankenævnet *for* Forsikring

12.

104100

Klageren får ikke medhold.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'P. Thønnings', is written over a light gray rectangular background.

Peter Thønnings